

رواية زينة كاملة

بقلم الكاتبة اسراء الوكيل

لتحميل المزيد من الروايات زوروا موقعنا

ايجي فور تريندس

او يمكنكم زيارة الموقع مباشرة من خلال

الروابط التالية

www.egy4trends.blogspot.com

www.egy4trends.com

روايه رومانسيه اجتماعيه تجسد واقع
وتصف معاناه الفتاه المصريه فى صعيد
مصر

يومين حلوين فى العمر

اقترب موعد نتيجه الشهاده الثانويه وكانت
زينه فى حاله شديد من التوتر فكانت زينه
طالبه فى الصف الثالث الثانوى وكانت تود
الاتحاق بكلية الاعلام

حامد:مالك يا زينه يا بنتى

زينه:حبه توتر يا بويه عشان النتيجه

حامد:وليه يا بنتى هو فى حاجه بعد الثانويه
العامه دى

زينه:ايوه يا بويه فى الكليه وانا عايزه ادخل
كلية الاعلام فى القاهره

حامد:يا بويه القاهره بس احنا يا بنتى
معندناش بنات عرايس كده تبات برا البيت
زينه:بس دى مستقبلى يا بويه اوعدى انك
تسبنى اكمل

واثناء الحديث بين زينه وحامد سرح حامد
وتذكر اللحظات الاخيريه قبل وفاته والده
عبد المجيد: شوفت اختك مريم عملت فينا
اى وجابتلنا العار

حامد:دى اتجوزت يا بويه
عبد المجيد: من وراانا يا ولد واحد غريب عننا
يا ريتها كانت ماتت انى اللى دلعتها وسبتها
تتعلم فى مصر بس علام اى اهو العلام جابلنا
العار

حامد: اهدى يا بويه صحتك اهم شئ عندينا
دلوقت

عبد المجيد: خلاص يا ولد ما فضلش في
العمر كثير ووصيتى ليك لو جاتلك البنت
حافظ عليها يا ولد ومدلعهاش ومتبعدهاش
عنك وجوزها واحد من العيله

وظلت تتدق في اذن حامد كلمات والده
الاخير هـل سيعاقب زينه بغلطة لم ترتكبها
وتظل اسيره لوصيه عبد المجيد

زينه: يا حاج اى اللى واخذ عقلك

حامد: مفيش يا زينه

زينه: طب قولت اى في الكليه

حامد : لما النتيجة تطلع ربنا يقدم اللى فيه
الخير

وبعد مرور ايام ظهرت نتيجة الثانويه العامه
وحصلت زينه على مجموع ٩٧٪والذى
يمكنها من الالتحاق بكليه الاعلام فهل

سيوافق حامد على سفرها القاهره في هذه
اللحظات كانت زينه تعيش في حاله شديد
من الفرحه ولا تفكر سوى في فرحتها
بمجموعها العالى المشرف للغايه

عبد المجيد الاخ الاكبر لزينه:خلصنا من قصه
العلام بقا عايزين نحدد معاد فرحك على
ادهم ولد عمك الشهر الجاى باذن الله
ادهم: وانا خلصت البيت والعفش لزينه
البنات

زينه: انتوا اتجننتوا اى الكلام دى يا بويه
عبد المجيد: اسكتى يا بنت انت خالص بدل
ما هقوم اكسر عضمك يا فاجره

زينه:الحقنى يا بويه

حامد:خذ ولد عمك واطلعوا برا دلوقت

عبد المجيد: خليك مدلعهها انت كده لحد ما
هتجبلنا العار

حامد: صوتك ميعلاش وكلمه كمان ولا
هتبقى ابني ولا اعرفك

ادهم: ياله دلوقت يا عبمجيد

حامد: بتبكي ليه دلوقت

زينه: هو انت هتجوزني ادهم !!

حامد: ادهم ولد عمك ماله دي وصيه جدك

زينه: بس أنا عايزه اكمل علامى أنا جبت

مجموع على

حامد: وای فايده العلام ما احنا اغنى اغنياء

الصعيد عايزه اى تانى

زينه: اشمعنه انا مكملش طب ما هو
عجمجيد متخرج من كليه حقوق وفارس
بيكمل علامه برا مصر ونادر هيكمل يا بويه

حامد: عشان هم رجاله وانت بنت

زينه:بس يا بويه....

حامد: الكلام فى القصة دى منتهى ياله على
اوضتك

صعدت زينه إلى غرفتها وهى فى حالة شديدة
من الحزن ولم تستطيع التحدث من كتر
البكاء فمن صغرها تأخذ الاوامر وتصمت ولم
تجد احد يخفف عنها فقد توفيت امها وهى
فى الصف الاول الابتدائى فلم تجد الحنان إلا
فى وجود اخوها فارس ولكنه كان اغلب وقته
خارج مصر يدرس الطب

فى وسط حزنها الشديد وجدت هاتفها يرن

زینه:الو

امینه:الو ازیک یا زوزو

زینه: حبیبتی یا مونی عامله ای

امینه: الحمد لله صوتك ماله یا نكدیه

زینه: مفییش تعبانه شویه

امینه: علیه بردوه یا بت مالک بجد

زینه بیکاء: ابویه رافض دخولی الجامعه

امینه: یا شیخه لو تعرفی الجامعه دی فیها

ای کان زمانک فرحانه

زینه: انا مستقبلی راح

امینه: اهدی کده ولا راح ولا حاجه خیر این

شاء الله

زینه: وهیجی منین الخیر بس

امینه: طب اقولك على خبر حلو

زینه: یا ریت

امینه: فارس اخوکی کلمنی ونازل مصر بکره

عشان کتب الکتاب بتاعنا وهو کان عایز

یعمله لکم مفاجاه بس أنا قولت اقولك

وافرحك وبکده فارس یقدر یقنع عمو حامد

انتی عارفه هو بیقتنع بکلامه اد ای وبکده

تتدخلی الجامعه وتیجی تقعدی عندنا اکید

عمو مش هیقول حاجه واحنا عندنا مین

غیری أنا وخالتهک وممدوح صغیر وبابا

مسافر علطول

زینه: تفتکری هیوافق دی وصیه جدی

وبعدین تسجیل الرغبات والتقدیم فاضل

علیه یومین

زينه:ای يا فارس اتكلم علطول قلبى هيوقف

فارس:قلبك جامد يعنى

زينه:جامد قول بقا

فارس:أنا اقنعت ابوكى أنك تدخلى الجامعه

زينه بيكاء:بجد يا فارس

فارس:يالاه روحى اجهزى عشان نروح نملى

الرغبات عشان خلاص انهارده اخر يوم وبعد

كتب كتابى انا وامينه باذن الله نروح نقدم

وننزل نشترى لبس الجامعه للقمر بتاعنا

ومع بدايه الدراسه هتنزلى تقعدى مع

خالتك وهتنزلى الصعيد كل اجازه

زينه:طب وعبمجيد وادهم انا خايغه اووووى

منهم

فارس:متخافيش من حد وانا موجود

زينه:ربنا يخليك ليا يا فارس ياريت عبد
المجيد ونادر كانوا زيك مش عارفه ليه انت
بعيد عنى

فارس:بصى يا حبيبتى اخواتك كويسين
وطيبين بس عبد المجيد مشكلته فى ادهم
الزفت ونادر لسه صغير ومدلع ومش يفكر
غير فى نفسه وأنا ان شاء الله سنتين اخلص
دراستى والماجستير بتاعى وانزل مصر
اتجوز انا وامينه واستقر وافضل جمب
زينتى لحد ما اوديتها لعريستها بايدى

زينه بحزن:عريستها ادهم؟؟؟

فارس:ادهم مين دى طول ما أنا على وش
الدنيا عمرك ما هتتجوزى الحيوان دى

زينه:ووصيه جدك

فارس:اهم حاجه انت دلوقتی ركزى فى
مستقبلك وسيبى كل حاجه على ربنا
وطول ما أنا جمبك مش عايزاك تفكرى أو
تخافى

ارتمت زينه بين احضان اخيها:ربنا يخليك ليا
يا احلى فارس فى الدنيا

فارس:ويخليكى ليه يا حبيبتى

صبرين:خيتك هتسافر مصر وتتدخل

الجامعه وتجبلكم العار

عبد المجيد:اسكتى يا مرأه يا بومه انتى

صبرين:بدل ما تعمل راجل عليه اعمل راجل

على فارس وزينه

عبد المجيد:كلمه كمان وهتبقى طالق وعلى

بيت ابوكى أنا راجل غصب عنيكى

صبرين: راجل وسيد الرجاله بس هتعمل اى
اخوك هيمشى كلامه عليك

عبد المجيد: الكلام مش كلام اخويه الكلمه
كلمه ابويا والقصه خلصت خلاص وبعد
كتب كتاب الضاكتور زينه هتسافر مصر عند
خالتي ساميه انخمدى بقا يا مرأه

صبرين: طيب يا خويه

ساميه: اى يا امينه كنت فين

امينه: كنا فى واقفه يا سمس ضد ارتفاع
الاسعار

ساميه: يا بنتى اهدى بقا انا خايفه عليكى
ومش راضيه اقول لابوكى حرام عليكى
هتروحي منى

امينه: يا لهوى على الاوفر يا سمس انا
واقعه من الجوع عايزه اكل

ساميه:اهو دى اللى بأخذه منك اى اخبار
ترتيبات كتب الكتاب الفستان والكوافير
خلاص يا حبيبتى

امينه:اه يا ماما انا هأكل وأنزل أنا وساره نأكد
على حجز الفستان والكوافير

ساميه:ربنا يتمملك على خير يا بنتى

امينه:يارب يا ماما هو بابا هينزل امتى

ساميه:بكره إن شاء الله

امينه:ربنا يجيبه بالسلامه

ساميه:يارب ويحفظك ليا أنا واخوكى

وجاء موعد كتب الكتاب وسافرت الاسره إلى

القاهره لاتمام حفل كتب كتاب امينه وفارس

وسيطر على جميع أفراد الاسره الفرحة

باستثناء ادهم وصبرين

محمد:زوجتك ابنتى البكر الرشيد امينه
محمد الحوفى

فارس:وأنا قبلت زواجك

بارك الله ليكم وجمع بيكم

وبعد اتمام كتب الكتاب جرى فارس إلى
امينه واحتضنها وكانوا فى سعادته شديده
فقد جمع الله بينهم بعد حب استمر
لسنوات عديده وكان يسيطر على جميع
الحاضرين الفرحة الشديده وكانت ساميه
تنظر إلى ابنتها وفى عينيها دموع الفرحة

ادهم:عقبالنا يا زينه القلب

زينه:عقبال مين

ادهم:إنى واياكى

زينه:اه إن شاء الله أنا مبفكرش في الجواز

دلوقتي لما اخلص جامعتي

ادهم بغصب:يا صبر ايوب

بعد انتهاء كتب الكتاب اعد فارس لامينه

مفاجاه وهي قضاء ليلتهم في جو رومانسي

في لانش يجمعهم سويا في هدوء رومانسيه

بعيدا عن الناس

فارس:بقيتي مراتي على فكره

امينه:لا يا حبيبي مش هبقى مراتك غير لما

نبقى في بيت واحد ودي بعد سنتين

فارس:لا والله أنت هبله يا بت وكتب الكتاب

اللى لسه مكتوب دلوقتي دي

امينه: دي مجرد شكليات يا حبيبي

فارس: هبله وهتفضلى طفله كده علطول أنا
بعشقتك

امينه: وأنا بموت فيك وعايظه اعيش كتير
عشان افضل معاك

فارس: هتتعيشى لحد ما بيقى عندك مليون
سنه عشان افضل احب فيكى

امينه: ياه انا هعيش كل دى ربنا يقدرنى
واسعدك يا حبيبي

فارس: أنا بحبك اووووى

امينه: انا بحبك اكثر

فارس: لا انا اكثر بكتير

امينه: لا أنا اكثر

فارس: احنا الاتنين اكثر يا مراتي

وبعدین مرور اسبوع علی کتب الکتب رجع
فارس مره اخری الی الخارج لاتمام دراسته
التي سنتتهی بعد سنتین واتفق هو وامینه
علی العوده بعد سنتین لاجراء حفل الزفاف

وودعت زینه والدها واهلها فی الصعید
للسفر الی القاهره لاستقرار عند سامیه
خالتها لبدايه دراستها بكلیه الاعلام

سامیه:اهلا یا حبیبتی نورتی مصر کلها

زینه:دی نورک یا خالتي

سامیه:بصی یا حبیبتی الاوضه اللى هناك
دی هتکون اوضتک ادخلی خدی شور
وغيری هدومک وأنا هحضر الغداء عقبال ما
امینه وممدوح یوصلوا

زینه: حاضر یا خالتي

اجتمع كل من ممدوح وساميه وامينه وزينه

على مائده الطعام

امينه: واخيرا هلقى حد انزل معاه الصبح

وافضل ارحم عليه يا زوزو

زينه: ههههههههه اه رخمى بس لازم تعرفنى

كل حاجه عشان متوهش

امينه: من عيونى يا قمرى

ممدوح: الا قوليلى يا زينه انت ازاي صعديه

ومزه حلوه كده وكمان بتتكلمى زينا مش

بتتكلمى صعيدى

ساميه: بس يا واد عيب

زينه: سيبه يا خالتى بص يا ميدو أنا بتكلم

صعيدى وبعرف اتكلم عادى بردوه عشان

فارس اخويه وأنا علطول كنت باجى عندكم

فى الاجازه وبتكلم علطول مع امينه وبفتح

الفيس بوك وليه اصحاب كثير من مصر
وبعدين انت واخذ انطباع عن بنات الصعيد
ليه كده دى فى بنات كثير حلوين احلى منى
كمان

ممدوح:معلش يا زوزو رخت عليكى بس
السؤال دى محشور فى زورى من زمان

امينه:، تصدق انك عيال رخم

ممدوح:ما أنا عارف

ساميه:بطلوا خناق بقا وكلوا

مرت الايام على زينه وهى بالقاهره وكانت
تعيش احلى ايام حياتها فكانت تحس بجو
الاسره الذى حرمت منه فكانت تجد فى
ساميه الام وامينه الاخت وممدوح الاخ
وكانت على اتصال دائما بوالدها واخوها
فارس وبعض الاحيان نادر يتصل للاطمئنان

عليها وكانت تقضى وقتها في دراستها التي
كانت تستمتع بيها ولكن كان يسيطر عليها
احس بالخوف من وصيه جدها من الزواج
من ادهم وكان ايضا يسيطر عليها احساس
الرغبه في الحب والرغبه في ان تصل الى
نصفها التاني .فهل ستجده؟

زينه:يالاه يا امينه اتاخرنا

امينه:مش قادره يا زينه البرد هيموتنى
روحي انت

زينه:طيب يا حبيبتى خلى بالك على نفسك

امينه :حاضر وانتى كمان

كانت المره الاولى التى تنزل فيها زينه بدون
امينه وكانت تشعر بقلق شديد اباد شاب
وسيم ينزل من العربيه:اى يا انسه جريك
حاجه

زينه: لا مفيش حاجه أنا كويسه

اياد: طيب اركبى اوديكي المستشفى اطمن

عليكى

زينه: قولت لحضرتك انا كويسه وبعدين

ابقى خد بالك وانت سايق بعد كده

اياد: أنا اسف جدا يا انسه واتمنى تقبلى

اسفى

زينه: محصلش حاجه

وركب اياك سيارته وهو يشعر بحاجه فى

داخله تجاه زينه وهى ايشا تشعر بالانجذاب

ناحيته هل الصدفة سوف تجمع بينهم مره

اخري من جديد؟

مرت الايام ودخلت الامتحانات وبذلت زينه

اقصى مجهودها فى الامتحانات وعلى عكس

امينه التى كانت تقضى اغلب اوقاتها فى

المظاهرات والتي كانت تسبب لها العديد
من المشاكل مع ساميه ولكن زينه كانت
تتدخل وتحاول تحل بينهم

زينه:عملتى أى فى الامتحان انهارده

امينه:هكون عملت اى عكيت اخر عك
كالعاده وانت يا عم الدحيح

زينه:الحمد لله حليت كويس اووووى

امينه:طب ياله تعالى نأكل فى الكافي

ايد:أمينه ازيك

امينه:الحمد لله وانت

ايد:ماشى الحال

امينه:اعرفكم زينه بنت خالتى واخت فارس
وايد انتيمى واخويه من كاجى وانتم الاتنين
اعلام بس الاخت اولى والاخ تالته

اياد:اهلا بس الانسه شكلها مش غريب عليه

امينه:مش غريب اى يا بنى دى من الصعيد

زينه:اه انت اللى خبطنى بالعرييه

اياد:ايوه بالضبط ياه على الصدف الحلوه

امينه:دى انتم طلعتوا معرفه اطلع انا منها

بقا

اياد:كل الحكايه انى كنت هخبط انسه زينه

بالعرييه بتاعى وفاكرها من يومها اصلا اللى

زيها ميتنسيش اصلا

زينه:طيب ياله بقا يا امينه

امينه:مش كنا ريحين الكافى يا بنتى

اياد:وانا كمان كنت رايح اشطه ياله بينا

زينه:لا مينفعش انا عايزه ارواح

امينه:طب سوری یا ایاد احنا هنروح ابقى

کلمنى سلام

ایاد:سلام

بعد وصولهم اللى البيت

امينه:ای الرخامه اللى كنتى فيها دى يا بنتى

اخرجتى الولد على فكره

زينه:ازای هنقععد مع ولد لوحدنا

امينه:احنا هنا فى مصر مش فى الصعيد

عادى يعنى وبعدين قولتلك دى زى اخويه

ومتربين مع بعض وفارس اخوكى يعرفه

کمان

زينه:طيب يا امينه

امينه:طيب يا امينه اقسام بالله انت شكلك

معجبه بيه اصلا والولد کمان

زينه:ومين اللى قال كده لا طبعاً

امينه:عيب عليكى يا بنتى

زينه:طيب يا امينه اسكتى بقا

بعد الانتهاء من الامتحانات ذهبت زينه

للصعيد لقضاء الاجازة

حامد:الصعيد كلتها نورت يا زينه

زينه:بنورك يا بويه

حامد:كافك يا بنتى وكيف مصر وعملتى اى

فى الامتحانات

زينه:الحمد لله

حامد:طب اطلعى ريحى شويه من السفر

عشان عايزاك

زينه: حاضر

امینه:ازیک یا ایاد

ایاد:الحمد لله وانت

امینه:تمام

ایاد:قربیتک بتاعه الصعید عامله ای

امینه:یا واطی یعنی انت بتکلمنی عشان

قربیتی بتاعت الصعید عایز منها ای

ایاد:لا عادى بسأل

امینه:علی مونی بردوه یا یوده دی أنا حفظاک

صم یا بنی

ایاد:اصلها عجبانی اووووی

امینه:نعم علی فکره زینه مله‌اش فی العک

بتاعک دی ودوال عندهم الغلطه برقابتک

وبعدین هی مخطوبه لابن عمها

ایاد:انتی بتقولی ای مخطوبه ای دی مش
لابسه دبله اصلا

امینه:زی متکلمین علیها أنت عارف نظامهم
فی الصعید والخطوبه بعد الکلیه

ایاد:امینه انا شکلی بحبها

امینه:اقولک علی حاجه

ایاد:قولی

امینه:انا حاسها هی کمان بتحبک

ایاد:طب ای العمل واللّه انا ما بلعب انا
مستعد اخطبها دلوقتی

امینه:ربنا یقدم اللی فیہ الخیر لما ترجع من
الاجازه یبقی لینا کلام تانی

اجتمعت اسره زینه لتناول الطعام

عبد المجید: عایزین یا بویه نعمل قرایه
فاتحه ادهم وزینه قبل ما ترجع مصر ای
رایک

ادهم: ایوه یا عمی یا ریت

حامد: ربنا یقدم الی فیہ الخیر ای رایک یا
بنتی

زینه بصوت مکتوم ومرتبک: بس أنا لسه
مخلصتش غیر سنه لما اتخرج

صبرین: تعلیم ای وبتاع الست منینا مله‌اش
غیر بیت جوزها

عبد المجید: دی خطوبه مش جواز ولما
تخلصی نعمل کتب کتاب ودخله

حامد: ایوه صح یا بنی نعمل خطوبه دلوقتی

نادر: بس فارس مش موجود

زينه:ازای نعمل حاجه وفارس مش موجود

حامد:دى هتبقى حاجه على الضيق ولما
الضاكتور يرجع نعمل خطوبتك وكتب كتابك

مع دخله اخوكى قولتى اى يا بنتى
متوجعتش قلبى عايز اطمئن عليكى

زينه:اللى تشوفه يا بويه بعد اذنكم

ادهم:زين الزين يا عمى

حامد:مبروك يا ولد

ادهم:الله يبارك فيك يا عمى

صعدت زينه إلى غرفتها وهى فى حاله شديد
من الانهيار ولم تستطيع تمنع نفسها عن
البكاء وكانت تايهه وحزينه لا تستطيع أن
تفعل شئ لنفسها فقد كانت امام الامر
الواقع بالفعل تمت خطوبتها على ادهم
وانتهت الاجازه وعادت مره اخرى يا مصر

ورمت وراها كل ما حدث في الاجازه وكانت
في اغلب الاقاوت كانت تنسى امر الخطوبه
وكانت دائما تقلع الدبل فكانت تذكرها
بادهم وتحس انها قيد بالنسبه لها وكانت
تقضى معظم اوقاتها منهمكه في المذاكره لا
تفكر سوى في مذاكرتها وتنتظر عوده فارس
فعوده فارس بالنسبه لها هي الحل

اياد:انسه زينه

زينه:ازيك يا استاذ اياد

اياد:الحمد لله وانتى

زينه:الحمد لله

اياد:مبروك عرفت من امينه انك اتخطبتى

لابن عمك

زينه وهى تكتم دموعها:ايوه اتخطبت

ایاد:بتحبیه

زینه:اظن کده کفایه مش معنی انی ادیتک
فرصه تکلمنی وتقف معایا انک تدخل فی
حیاتی بالشکل دی احبه اکره دی حاجه
متخصکش

ایاد:انا مش بدخل فی حیاتک بس بجد أنتی
صعبانه اوووی علیه ازای هتتجوزی واحد
مش بتحبیه

زینه بعصبیه:ومین قالک انی مش بحبه

ایاد:عشان أنا اللی بحبک ایوه أنا اللی بحبک
من اول مره شوفتک فیها بس یا خساره أنا
حظی وحش اول ما فکرت اعترفک بحبی
کنت بقیتی لگیری بس اللی اعرفه انی
هفضل احبک لآخر نفس فیہ واللی أنا واثق
منه أنك بتحبنی زی ما أنا بحبک

زینہ:کفایہ بقا حرام علیک

دخلت زینہ إلى غرفتها وهي منمهره في البكاء

امینہ:فین زینہ یا ماما

سامیہ:من ساعه من جات وهي في اوضتها

وكان شكلها زعلانه ادخلی شوفها مالها

امینہ:الجميل بتاعنا ماله

زینہ بیکاء:مفیش

امینہ:ای دی وبتعیطی کمان خیر یا قلبی

زینہ:أمینہ انا بحب ایاد

امینہ:ودی حاجه تخلیکی تعیطی

زینہ:عارفه لیه حاجه تخلینی اعیط مع انها

المفروض تبقى اجمل لحظه في حياه ای

بنت لما تلاقى نصها التانی عشان أنا

مینفعش اختار عشان أنا عایشه علی وصیه

میت عشان أنا مجبره على نصی التانی
عشان أنا معرفش أختار عشان أنا لو حییت
هیبقى بحکم على اللی بحبه بالموت
امینه:واتنی لیه متعافیش عشان حبك
حوطیها حلقه فی ودانك یا زینه اللی بیحب
بیعمل المستحیل یا بنتی

زینه بكسره:لو المستحیل دی یعنی دم
عارفه أنا من اول یوم شوفت ایاد فیه وأنا
حاسه بحاجه غریبه بس بحاول اقاوم
الاحساس حتی محكتلكیش أو قولته بینی
وبین نفسی یا امینه أنا مش عایزه احب ایاد
عشان بحبه أنا مینفعش احب

امینه:ولیه مینفعش بلاش الكسره اللی
فیكى دی ربنا قادر یغیر كل دی فی ثانیه
وبعدین فارس كلها شهرین وراجع وهو

بيعرف يتصرف مع عمى حامد خير

متقلقيش

زينه:يارب يا امينه

اياد ومعاه باقه من الورد:بحبك والله العظيم

بحبك وهتجوزك لو حتى ليوم واحد وبعدها

اموت لو فيها رقبتي يا زين هتجوزك

متخافيش طول ما أنا جمبك

احمر وجه زين من الخجل:أنا خايفه اوووى

عايزاك تفهم أن الحب هيخسرنا كتير

اياد:الخساره عندي إنك تكونى مش ليه

فاهمه

زينه:هتواجه اهلى وهتقف ادامها

اياد:هواجه لآخر نفس فيه وربنا يقدرنى

واسعدك

زينه:اياد أنت احلى حاجه حصلتلى فى دنياى
وأنا بخاف على الحاجات الحلوه لانها ديما
بضيع منى

اياد:بصى أنا اتعودت لما احب حاجه ادعى
ربنا بيها وبعد كده اسيب كل حاجه عليه أنا
هأخذ ورقه أكتب فيها اللى نفسى فيه وأنت
تأخذى ورقه تكتبى اللى نفسك فيه وبندلهم
مع بعض وأنا ادعيلك دعوتك وأنتى
تدعيلى دعوتى وتقوم الملايكه رده علينا
وتقول لك بالمثل واكيد ربنا هيقف جمبنا

صح

زينه:يارب

تناول كل منهم الورق وكتب دعوته واخذ
اياد ورقه زينه ليفتحها واخذت ورقته

اياد:يارب على اد حبي ليه احفظه ليه

واجعله نصيبي

زينه:يارب قدرني ايني احافظ عليها واسعدھا
واقدر اواجه اهلها واكتبها ليا مراتي وام عيالي

مرت الايام ومع مرور الايام يزداد حب اياد
وزينه وعاد فارس إلى مصر واقترب موعد
زفاف فارس وامينه لم يتبقى سوى اسبوع
وقرر اياد انه بعد الزفاف سيذهب إلى
الصعيد ويبدأ في رحله مواجهه اهل زينه
وكان فارس دائما يشجعه على ذلك
ويطمئنه انه سوف يظل بجانبه ولكن
ستحدث الكارثة التي لم يتوقعها احد
وسوف تكسر الجميع

ساميه:الو يا فارس يا بنى امينه اتاخرت برا

تليفونها مقفول

فارس:أنتى بتقولى اى يا خالتى دى الساعه

١٢ نص الليل

ساميه:معرفش يا بنى

فارس:طب صحى زينه اساليها عليها وأنا

مسافه السكه وجى

ساميه:حاضر يا بنى

ساميه:قومى يا زينه يا بنتى امينه لسه

مرجعتش لدلوقتى

زينه:اهدى يا خالتى خير

ساميه:هى ما قالتلكيش هتروح فين انهارده

زينه:لا والله أنا ما شوفتها من الصبح

بعد وصول فارس واجراء الاتصال بجميع

اصحاب امينه لم يعرف احد شئ عنها يرن

التليفون

فارس:الوووو

المتصل:منزل الانسه امينه محمد

فارس:ايوه مين حضرتك

المتصل:أنا نورهان صاحبه امينه أنا عارفه
أنك مؤمن بالله أحننا كنا في مظاهره انهارده
والقوات هجمت علينا واضرب نار علينا
وامينه اتصابت وعقبال ما وصلنا
للمستشفى كان امر ربنا نفذ البقاء لله
امينه شهيده

فارس بانهيار وبكاء شديد:إن لله وإنا إليه
لراجعون

وقعت ساميه ممغى عليها ودخلت في
غيوبه شديده ونزل والدها مصر وهو في
حاله من الكسره واليأس الشديد وكان يقف
في مكانه ولا يستطيع أن يأخذ حق ابنته

وكان اخوها ممدوح يستمر في البكاء كل يوم
على اخته ووالدته المريضة فقد اصبح
وحيدا اما زينه فكانت تحاول ان تكذب الخبر
فكانت امينه بالنسبه لها الاخت والصديقه
وكل شئ أنا فارس فلم ينطق لسانه بشئ
فكان يقضى وقته في الصلاه وقراءه القرآن
في انعزال تام عن الحياه لم تسيطر اجواء
الحزن على الاسره فقد فكنت أمينه محبوبه
من جميع الناس وكانت تتطلب بحقوق
الناس لذلك وقعت ضحيه لرصاص الغدر
زينه:فارس يا حبيبي رد عليه كلمنى أنا
محتاجاك جمبى مش كفايه امينه راحت
فارس ببكاء:امينه فى مكان احسن كثير امينه
حوريه فى الجنه

زينه:ربنا يرحمها ويصبرنا

فارس:يا حبيبتى أنا عايزاك تأخذى بالك من
نفسك وأنا مش موجود

زينه:لا يا حبيبي ربنا يخليك ليه وأنت اللي
تفضل واخذ بالك منى علطول

فارس:أنا خلاص يا حبيبتى مسافر مش
راجع البلد دى تانى خلاص مش هقدر اكمل
فيها معدش فيه حيل

زينه بيبكاء:لا والنبي متسبنيش حرام عليك
دى هموت من غيرك دى أنا سندی أنا
هتكسر من غيرك يا خويه

فارس: متقوليش كده يا حبيبتى أنت معاكى
اياد راجل هيحافظ عليكى بس أنا لو قعدت
فى البلد هموت بالبطن عشان خاطرى
متصعبهاش عليه

زينه:يا حبيبي طب وهتمشى امتى

فارس: الاسبوع الجای ان شاء الله

زينه:بس اوعدنى ترجعلى تانى

فارس:اللى عايزه ربنا هيكون

بعد مرور اشهر على موت امينه وسفر

فارس جاءت الاجازه وجاء موعد نزول زينه

الصعيد

ايداد:أنا نازل الصعيد

زينه:نعم ليه

ايداد: عشان اخطبك

زينه:والظروف اللى احنا فيها وبعدين انت

ناسى انى مخطوبه

ايداد:الظروف اللى احنا فيها دى امر ربنا امينه

عند ربنا احن عليها من اى حد وفى مكان

احسن أنت متعرفيش امينه كانت بالنسبالى

ای أنا لو فضلت زعلان عليها طول عمری
مش هیکفی بس مطمئن علیها دی شهیده
وطنط سامیه خالتک بدأت تتحسن وممدوح
هیبقی کویس عشان عمو محمد جمبه
وفارس مصیره یوم یرجع وهو دلوقتی
احسن وهو بعید واحنا هنکون کویسین لما
نبقی مع بعض الحزن مش بالافعال یا زینه
الحزن فی القلب الدنيا مش بتقف یا حبیبتی
وبعیدین ای مخطوبه مش احنا دعینا ربنا
نکون مع بعض

زینه:بس أنا خایفه اوووی

ایاد: متخافیش وأنا جمبک یا حبیبتی ۲

واصل قراءة الجزء التالي

کنت استنی شویه

بعد انتهاء زينه من الامتحانات ذهبت إلى
الصعيد كالعادة ولكن هذه المره كانت
مختلفه لان اياذ قرر ان يذهب لوالدها
ام جابر: يا حج حامد في جدع مستنيك
وطالب يشوفك

حامد:مين دى

ام جابر:شكله جدع غريب عنينا وبيقول
عايزاك في موضوع مهم

حامد:دخليه اوضه الجلوس وادميله واجبه

ام جابر:حاضر

اياذ:اهلا يا عم

حامد:اهلا وسهلا بيكى يا ولد خير ان شاء
الله

اياذ:أنا عايز حضرتك في موضوع مهم

حامد: قول يا بنى محتاج مساعده

اياد: أنا جاى طالب ايد الانسه زينه بنت

حضرتك

حامد بعصبيه: أنت تعرف زينه بنتى منين

اياد: اهدى يا عمى أنا شوفتها فى القاهره ما

أنا كنت معاها فى الجامعه وأنا معجب

اووووى بيها وباخلاقها وأنا دخلت البيت من

بابه عشان عارف اخلاق الانسه زينه وأنا

الحمد لله لسه متخرج من كليه الاعلام

وهتسلم شغلى الشهور الجايه وعندى

شقتى وعندى فلوس كويسه ووالدى

ووالدتى فى السعوديه بس إن شاء الله لو

حضرتك وفقت هيجوا معايا عشان اطلب

ايد الانسه زينه

حامد: جميل كلامك يا بنى بس أنا معنديش
بنات للجواز

اياد: ازای وزينه

حامد: اللى متعرفهوش يا بنى أن زينه
مخطوبه لابن عمها وكتب كتابهم كمان
اسبوعين

اياد: بس..

حامد: من غير بس يا ولد قولتلك مخطوبه
أنا خلصت كلام البيت بيتك يا استاذ

اياد: بعد اذنك

بعد ما قالت ام جابر لزينه على قدوم اياد
نزلت وكانت تسمع الحديث الذى يدور بين
والدها واياد

حامد: كتب كتابك على ادهم كمان اسبوعين

زینہ:بس انا مش عایزه اتجوز

حامد:انتی بتقوی ای یا بت انتی انطقی

مش عایزه تتجوزی لیه

زینہ:عشان مش بحبه حرام علیکم ازای

اتجوز واحد مش بطیق ابص فی وشه

حامد بعصبيه شدیدہ:ایوه بقا قوی یا ختی

قوی یا فاجرہ اومال بتحبی مین بتاع مصر

الملزق اللی جی انهارده دی انطقی حصل

بینک و بینہ ای بدل ما ادفنک مکانک

زینہ بیکاء:والله محصل حاجه أنت مربانی

کویس وأنا عارفه حدودی وعارفه ربنا کویس

بس الحب مش حرام ایوه بحبه

لم تکد زینہ تنتهی من کلامها الا ووجدت

صفعه من والدها علی وجهها لذلك وقعت

علی الارض

حامد:اعملی حسابك كتب كتابك ودخلتك
على ابن عمك السبوع الجای واحمدی ربك
انى مدفنتكيش حيه مكانك وایاکی تنطقی
باللی حصل دی لحد کویس أن مفیش حد
فی البیت عایزین ندری عارك یا فاجرہ

صعدت زینه الی غرفتها وهی منهمره فی
البكاء وامتنعت عن الطعام ولم تستطع
التحدث مع ایاد او فارس اخوها لان حامد
اخذ منها الهاتف المحمول لذلك سلمت
امرھا لله ومرت الايام ولو یتبقى سوی ثلاثه
ایام علی زفافها علی ادهم

نادر:دی منظر عروسه مالک یا بنتی

زینه ببكاء:هموت یا نادر لو اتجوزته

نادر:الصراحه أنا مش عارف انتی هتتجوزی

اللطخ دی أزای ربنا معاکی یا بنتی

زينه: نادر ساعدنى الله يخليك

نادر: مالك يا بنتى فى اى قلقتنى

زينه: بدأت تقص عليه كل ما حدث وعلاقتها

باياد.....

نادر: قوليلى اعمل اى وأنا هساعدك

زينه: أنا مش عايزه منك غير تليفون

وتساعدنى اخرج من البيت دى أنت شايفهم

أكنهم حاطين حراسه عليه

نادر: أنت بتقولى اى دى فيها رقبتك يا هبله

زينه: أنا لو اتجوزت الحيوان اللى اسمه ادهم

دى أنا هموت نفسى ساعدنى أنا مليش

غيرك دلوقتى

نادر: طب خدى تليفون اهو وبعدين بليل

نشوف هنعمل اى

زينه:ربنا يخليك ليا يا حبيبي

بعد ما اخدت زينه التليفون من نادر اجرت
اتصال باياد ولم تكن تعلم أنا صبرين
تسمعها فسوف تسمع اتصالها باياد وتتركها
تخرج ثم تسرع إلى عبد المجيد وتخبره بيما
فعلت اخته وبذلك تكون قد تخلص منها

زينه بتوتد:الووو يااياد

اياد:اي يا حبيبتى انتى كويسه أنا كنت
هموت علشانك عملوا فيكى أى

زينه:أنا فين دلوقتى

اياد:أنا فى الصعيد جمبك مرضتش انزل
مصر غير لما اطمن عليكى

زينه:اياد هيجوزونى ادهم بعد يومين

اياد:انتى بتقولى اى.

زينه:اياد مش وقته دلوقتی أنا لازم اهرب أنا
وأنت

اياد:لا طبعا مينفعش وسمعتك الناس

تقول عليكي اى

زينه:اسمعنى أنت لو سبتانى أقسم بالله

هموت نفسى

اياد:اهدى يا زينه

زينه:فى شارع جمب البيت بتاعنا فاضى

هتستنانى فيه وهنمشى من البلد دى

وهكون معاك فى اى مكان

اياد:طيب بس خلى بالك حد يشوفك

زينه:حاضر لا إله إلا الله

اياد:محمد رسول الله

بعد ان انتهت زينه من المكالمه خرجت من
البيت وتركها صبرين تخرج وبمجرد خروجها
ذهبت إلى عبد المجيد لتخبره

صبرين: قوم يا عبمجد

عبد المجيد: في اي يا بومه

صبرين: أختك هربت

عبد المجيد: اي يا مراره يا مجنونه انت

صبرين: أنا مش مجنونه أختك هربت مع

الولد اللي اسمه اياد بتاع مصر كانت ام جابر

حكيتلى بس سوهى عليه اقولك

عبد المجيد: اياد مين وبتاع مين اي

التخاريف دى

صبرين:الحقها دلوقت وبعدين ابقى احكيك
هى قالتله انها هتقبله فى الشارع اللي
جمبينا

نهض عبد المجيد من فراشه واجرى اتصال
بادهم ابن عمه واسرعوا اليهم سرعا ومن
سوء الحظ تمكنوا من اللاحق بيهم
عبد المجيد:أنت مين يا فاجر انت

اياذ:فاجر أى يا متخلف انت فكنى وكلمنى
راجل لراجل واختك المربوطه هناك دى
كفايه ضرب فيها حرام أنتم حيوانات

عبد المجيد:راجل لراجل أنت كمان شويه
هتبقى الله يرحمك بس أنى سيبك شويه
كده

زينه بانهيار:والنبي سيبوه يمشى وجوزونى
ادهم واعملوا فيه اللي انتوا عايزينه

ادهم يصفعها على وجهها: احنا هنقتله
عشان نغسل عارك يا فاجره يا خاطيه ولولا
عمى قال محدش يلمسك كنت قتلتك
بايدى

زينه: أنا مش فاجره ولا خاطيه أنا بكرهك
ومش عايزه اجوزك بس دلوقتي هتجوزك
بس سيبوه يمشى حرام والله هو ملوش
ذنب في حاجه والله أنا اللي طلبت منه نهرب
اقتلوني أنا بلاش هو

عبد المجيد يضربها: كان ودى اقتلك واغسل
عارى بس مقدرش اكسر لابويه كلمه وابن
عمك يشيل عارك

ايد: أنا اسف يا زينه أنا شايفك تضربي
قدامى وأنا عاجز سامحنى وعدتك تطمنى
وأنا جمبك بس معرفتش متزعليش منى أنا
بحبك

لم يكاد اباد ينتهى من كلامه الا وقام ادهم
بذبحه امامها ووقع اباد غارقا فى دمه
ووقعت زينه معاه ولم تستطيع أنا تنطق
بحرف واحد وظلت صامته ودموعها تنزل
على وجهها فوق امامها واكنه لم يكون
انسان قد رحل عنها اباد كما اعتادت على
رحيل كل شئ حلو فى حياتها وكان كل ما
يشغلها بالها هو الانتقام له واخذ حقه
فاصبح همها ومستقبلها وحياتها وكل ما
يشغلها هو الانتقام لحبيبيها

صبرين: أنت هتفضلى قاعده كده يا بومه

زينه لم تنطق بحرف

صبرين: قومی ياله دخلتك انهارده قومی

نجهزك لعريسك يا بووو

زينه تزداد فى البكاء: يا رب

وقامت معاهم بالقهر وكانت تشعر بكسره
شديده ولبست الابيض وكأنه كان كفن
بالنسبه لها فأول ما لبسته تذكرت مشهد
اياد وهو غارق في دمه وصرخت صرخه هزت
المنزل ولكن لم يهتم احد بيها وكان الابيض
بالنسبه لها كأنه كفن واقيم حفل الزفاف
وجاء اصعب لحظه بالنسبه لها وهو أن
يجمعها بيت واحد وغرفه واحده مع القاتل

ادهم: أنت مش هتغيرى هدوك

زينه تبكى بكاء شديد مثل الطفل الصغير

ادهم: متخافيش منى أحنا ننسى كل اللي

فاتت ونبدأ صفحه جديده مع بعض أنا

عملت كل دى عشان بحبك

زينه تنظر له بعصبيه شديده وتتذكر اياد

وتزداد في البكاء

يقترب منها

زينه بصراخ وتمسك بسكينة كانت على
اطباق الطعام: لوقربت منى هموت نفسى

ادهم: مش عايزانى اقرب منك ليه مش
عايزانى اقرب منك ليه ها عشان معرفش
فضحتك يا فاجره

يقترب منها بعنف شديد للمره الثانيه

لم تدرى زينيه إلا ووجدت نفسها تطعنه
بالسكينه ووقع غارق فى دمه ووقف عقلها
لثوانى ولكن سرعان ما بدأت تهدأ وتتمالك
اعصابها قامت بتغير ملابس الزفاف وارتدت
ملابس اخرى واخذت جميع اوراقها ومبلغ
من المال لتستطيع السير وسرعان ما جرت
على باب الغرفه لتفتحه لتهرب للمره الثانيه
ولكن هذه المره ستكون بمفردها ١

واصل قراءة الجزء التالي

لوحدى هكمل

سيطرت على زينه حاله شديد من الخوف
والرعب وكانت لاتدرى ماذا تفعل وإلى أين
سوف تذهب فكرت فى الاتصال بفارس او
خالتها ولكن بعد تفكير لم تتصل بأحدى فى
هى اصبحت الان قاتله لذلك خافت من در
فعل من حولها لذلك قررت ان تتصرف
بمفردها وبعد خروجها من المنزل ظلت
تجرى حتى خرجت على الطريق ولم تكون
تعرف الى اين سوف تذهب لذلك قررت ان
تركب فى اول عربه تمر على الطريق حتى
تستطيع البعد عن المنزل

زينه:خدنى معاك لو سمحت فى طريقك

السائق إبراهيم:اركبى يا بنتى

بعد ركوب زينه فى العربه احست باطمئنان
وبدأت تتمالك اعصابها وتتهدأ ولكن إبراهيم
بدأت يلح عليها بالاسئله الكثيره

إبراهيم: أنت رايحه فين يا بنتى واى حكايتك
وأى اللى خرجك دلوقتى انتى شكلك بنت
ناس

زينه: أنا عارفه أن حضرتك خايف منى بس أنا
فى ناس كتير بطاردنى ومشكله جامده وكان
لازم ابعد عن المكان هنا والله ما اعرف أنا
رايحه فين ولا هعمل الله

إبراهيم: لا حول ولا قوه إلا بالله اخاف منك
أى أنتى عامله شبه الملاك دى أنتى فى سن
بنتى قوليلى ممكن اعملك اى وأنا
هساعدك

زينه: عايزه مكان أنام فيه

إبراهيم:تعالی یا بنتی باقی مع بناتی انهارده
والصبح نبقی نشوفلك مكان بس ربنا
یوصلنا بالسلامه

زینه:یااااه هو لسه فی ناس كده یعنی أنت
مش خایف منی

إبراهيم:أنا مش خایف عشان أنا بعمل خیر

زینه:ربنا یكرمك یا عم ...

إبراهيم:عمك إبراهيم یا ..

زینه:زینه یا عمی طب هو حضرتك منین

واحنا ریحین فین دلوقتی

إبراهيم:عایزه تنامی نامی شكلك تعبانه

اوووی الطریق لسه طویل أنا من اسکندریه

بس كنت بوصل شغل هنا

زینه:یاااه من اسکندریه

إبراهيم:اكل العيش يا بنتى أنا عندى ٣ بنات
الكبيره اميره من سنك كده وفى كليه صيدله
ونورهان فى ثانوي آلاء فى اعدادى

زينه:ربنا يقويك يا عم ابراهيم

إبراهيم:يارب يا بنتى

وبالفعل ذهبت زينه مع إبراهيم إلى منزله
وكان الله ارسل إليها السند والعيله مره
اخري فكان إبراهيم وعائلته مثال للاسره
المثاليه وكان إبراهيم من الرجال القله فى
هذا الزمان لذلك رفض أن يترك زينه تمشى
وفتح لها بيته لتعيش معه هو واسرته كأنها
واحد من الاسره واخبر أسرته أن يوجد قرابه
بينه وبين زينه حتى لا يقلقوا من امر
وجودها واخبرهم أنها سوف تبقى عندهم
فتره وبالفعل عاشت كأنها بنت من بناته
ونزلت ايضا للعمل فى احدى المحلات

اميره:أنتى يا زينه وشك حلو اووووى علينا

زينه:ربنا يخليكى يا حبيبتى بس ليه بقا

اميره:دكتور عماد استاذى فى الكليه هيچى

يخطبنى الخميس الجاى

زينه:يا حبيبتى الف مليون مليون مبرووووك

ربنا يفرحك

اميره:الله يبارك فيكى عقبالك يارب

زينه بكسره:يارب

وبالفعل جاء عماد وتقدم لخطبه اميره

وعمت الفرحة والسعاده الاسره وفرحت زينه

فرحه شديده فكانت تشعر مع اميره كما

كانت تشعر مع امينه ولكنها كانت تجد من

نورهان معامله سيئه اما الآء فكانت قريبه

جدا اليها

نورهان:امال انتى فىن اهلك

زىنه:بتسالى ليه

نورهان:عادى يعنى بس عايزه اعرف

هتفضلى معانا هنا لحد امتى

زىنه:معلش يا نورهان بس أنا كنت همشى

بس عمى إبراهيم اللى رفض بس انا فتره

وهمشى إن شاء الله

نورهان:ماشى

كانت زينه تقضى يومها فى الشغل وتعود

إلى المنزل منهكه حتى لا تفكر فى شئ ولكن

كانت كل يوم تواجه الكوابيس والاحلام

المزعجه فكانت كل يوم ترى ايام يود أن

يقول لها رساله ولكنها فى كل مره لم تفهم

ماذا يقصد ومرت سنه على هذا الوضع ولا

يوجد تغيير

حازم:لو سمحتی یا انسه عایز الجیکت

الاسود اللى برا دى

زینه:حاضر

حازم:ای رأیک فیہ

زینه:اهم حاجه رأى حضرتک

حازم:بس أنا یهمنى رأیک

زینه:نعم حضرتک عیب کده على فکره أنت

بتتکلم کده لیه وبتبوصلى کده لیه

ماهر:أى یا زینه صوتک على کده لیه

زینه:الاستاذ دى داخل يعاکس

ماهر:بشمهندس حازم عامل ای ای یا زینه

عیب تلاقى البشمهندس بیهزر معاک دى

زبونا

حازم:عندك حق يا انسه زينه أنا اسف بعد

اذنكم

كان حازم معجب جدا بزينه وكان كل يوم

يراهها فكان مكتبه الهندسى امام مكان

عملها لذلك كان يراها كل يوم ولكنه لم يكن

يعرف شئ عنها

وظلت مطاردات حازم لزينه للتحدث معاها

ولكنها كانت ترفض

حازم: استنى بقا اسمعنى أنا عايز اخطبك

والله انا نيتى خير

زينه:لو سمحت ابعده عنى

حازم:انتى ليه بتبعده عشان خاطرى ادينى

فرصه

زينه:حرام عليكى سيبانى فى حالى

وأثناء حديثهم هجم بعض البلطجيه عليهم
وارادوا ان يخطفوا زينه ولكن حازم دافع
عنها حتى مرت عربه الشرطه فجرى
البلطجيه

زينه:أنت كويس

حازم:خايفه عليه

زينه:مش وقته دلوقتي أهم حاجه أنت
كويس

حازم:هبقى كويس لو ادتيني فرصه

زينه:بص يا بشمهندس أنت بادام كويس
وكل بنت فى الدنيا تتمنى واحد زيك بس أنا
منفعش

حازم:ليه

زينه:أنت متعرفش ظروفى اى

حازم:طب ممکن اعرفها

زینه بیکاء:أنا شایله فی قلبی هم کبیر
اووووی ومینفعش اطلعه لحد بس أنا
انهارده حسیت معاک بامان مستحش بیه
من زمان عشان کده هحکيلک کل حاجه
عنی وبعد کده اللى يحصل يحصل وبدأت
تقص علیه قصتها

حازم:أنتی حصل معاکى کل دی من أول یوم
شوفتک حسیت فی عینیک نظرات غریبه
معقوله هو لسه فی ناس بتفکر بالطریقه دی

زینه:ایوه فی

حازم:المهم أنتی دلوقتى لازم ترجعی بلدک
وتأخذى حَقک مش هتفضلى طول عمرك
هربانه

زينه ببيكاء:حرام عليك أنا لو رجعت هقضى
باقى عمرى فى السجن ابوس ايدك ابعد عنى
حازم:ابعد عنك دى لقيت روحى لما لقيتك

هل سيقف حازم بجانب زينه ???هل
سيبتعد عنها???هل سيجبرها على العوده إلى
الصعيد ???ما هو رد زينه بعد أن كشفت
سرها+

واصل قراءة الجزء التالي

لقيت حياى معاك

ترك حازم زينه لايدرى ماذا يفعل فكان فى
حيره شديد فکان لا يشعر بشئ سوى انه
يحبها ولم تستطيع الاستغناء عنها فماذا
فعلت زينه بهذا الشاب فاصبحت عنده
الحياه بالرغم من كل ما سمعه منها كان يود
ان يبقى معاها

حازم: ازيك يا تيته يا حبيبتى

الجده انعام: الحمد لله يا حبيبي مالك

شكلك تعبان اووووى

حازم: اااااه تعبان اووووى وارتمى بين

احضانها

انعام: احكىلى يا روحى اى اللى مضايقتك

حازم: بدأت يقص عليها قصه زينه

انعام: لا اكنه فيلم يا قلبى يا بنتى حصل

معاها كل دى

حازم: اعمل اى طيب

انعام: أنت بتحبها

حازم: اووووى ومقدرش اعيش من غيرها

انعام: البنت دى لازم تساعدها واول حاجه

ممکن تعملها عشان تساعدها روح المكان

اللى حصل معاها فيه كل دى أكيد هتلاقى

حاجه تساعدك

حازم:قصدك الصعيد

انعام:اه

حازم:أنا هنزل الصعيد من بكرة كان تايه عنى

كده ازاي

انعام:بس خلى بالك يا حبيبي على نفسك

الناس دوال مفيش فى قلبهم رحمه اسال

من بعيد لبعيد كده ومتجيش سيره البننت

حازم:حاضر يا حبيبتى أنا هروح احضر نفسى

للسفر بكرة انتى عايزه حاجه يا حبيبتى

انعام: عايزه سلمتك يا قلبى

وبالفعل قام حازم بتحضير شنطه ملابسه

وذهب إلى الصعيد ليجد المفاجاه

جلس على قهوه في بلد زينه ليستطيع أن

يعرف شيء عن اهلها

صاحب القهوه: شكلك غريب عن هنا يا

استاذ

حازم: اه أنا كنت برا مصر وجاى لواحد قريبي

أسمه الحاج حامد

صاحب القهوه: يااه على الراجل دى عين

وصابته

حازم: ليه خير هو ماله

صاحب القهوه: يوم فرح زينه بنته ضربت

ادهم ابن عمها بالسكينه وبعدها نقلوه

المستشفى وبقى كويس بس البت هربت

وبعدها عبد المجيد وادهم اتمسكوا وهم

بيشربوا مخدرات ومرمين في السجن

دلوقتي الراجل مستحملش كل دى واتشل

لولا ابنه الضاكتور فارس نزل مصر ومن

ساعه ما نزل وهو بيدور على اخته

حازم بيفرحه:يعنى ادهم ممتش

صاحب القهوه:لا قام منها زى القرد

حازم:شكرا جدا لحضرتك

صاحب القهوه:على اى العفو يا استاذ

ما سمعه حازم من صاحب القهوه كان طوق

النجاه بالنسبه له وكاد يطير من الفرحة

ليذهب إلى زينه ويخبرها

بعد وصوله إلى الاسكندريه ذهب إلى مكان

عمل زينه يخبرها

حازم:ماهر هي فين زينه

ماهر:خير يا بشمهندس

حازم:خير إن شاء الله هي فين بس

ماهر:زينه بقالها يومين مبتجيش وحاولت

اكلمها الفون بتاعها مقفول

حازم:طب هي متعوده على كده

ماهر:لا خالص البت دي ملتزمه خالص

حازم:طب قوللى عنوانها لو سمحت

ماهر:هي في العجمى عند راجل اسمه عم

ابراهيم ومشهور في المكان هناك واسال

هناك الف مين هيدلك

حازم:شكرا يا ماهر

ماهر:العفو يا بشمهندس

خرج حازم من المحل وسرعان ما وصل إلى

بيت إبراهيم

طرق حازم الباب لتفتح له اميره

اميره:خير مين حضرتك

حازم:بیت الاستاذ ابراهيم

اميره:ايوه وأنا بنته خير

حازم:الانسه زينه موجوده

اميره بكسره:أنا تعرف زينه

حازم بخوف:مالها زينه

زينه:زينه سابتنا ومقاتتش لحد هي هتروح

فين وبكلمها من يوم ما مشت تليفونها

مقفول

حازم بحسره:ليه كده يا زينه ليه بس تعملي

كده

ونزل لا يدري ماذا يفعل فتحولت فرحته إلى

حزن شديد

بعد الحديث الذي دار بين زينه وحازم عندما

حكى له قصتها خافت ان يقوم بابلاغ

الشرطه عنها فتركه الشغل وتركت بيت
إبراهيم وقررت أن تبعد عنه ولم تكون تعلم
أن حازم طوق نجاتها وانه الرجل الذى سوف
يخلصها من هروبها وانه معه الخبر الذى
سوف يرد لها الحياه من جديد

مرت حوالى سنه على اختفاء زينه وكان كل
ما يشغل حازم ان يصل اليها ويخبرها أنها
لست قاتله

هل يأذن الله أن يتقابلا مره أخرى وتعود
زينه إلى الحياه مره أخرى؟؟؟

كان زينه تجلس فى غرفه فوق سطوح احدى
البيوت بالايجار وكانت تعمل فى احدى
المطاعم المطله على شاطئ البحر

هبه:مالك يا زينه

زينه:منمتش من امبارح

هبه:طب ريحى شويه

زينه:طب والاوردر اللى معايا دى

هبه:سبيه انا هكمله واطلعى شمى شويه

هواء وانتى هتبقى كويسه

زينه:شكرا يا حبيبتى انا هطلع شويه عشان

مخنوقه ومش هتأخر

هبه: براحتك يا حبيبتى

خرجت زينه من المطعم لتتنفس الهواء

على شاطئ البحر ليشاء القدر وتلتقى بحازم

مره آخرى

حازم:زينه...

زينه:حازم

حازم:الحمد لله يارب واخيرا لقيتك

زینہ: انا بعدت عشان خوفت ومکنتش عایزه

اعملك مشاكل

حازم: مشاكل ای بس دی أنا فی شویہ اخبار

بقالی سنه هموت واقولك علیها زینہ: خیر

قلقتنی

حازم: قلبك جامد

زینہ: قول بقا اعصابی باظت

حازم: اولاً أنتی مش قاتله ولا حاجه أنتی لما

ضربتی ابن عمك عورتیه بس لکن ممتش

وهو دلوقتی فی السجن هو وعبد المجید

اخوکی فی قضیه مخدرات واخوکی فارس

نزل مصر

زینہ بهستریه بکاء وضحك: أنا بحلم صح

حازم: لا مش حلم

زينه:يا ما أنت كريم يا رب الحمد لله أنا لازم
انزل الصعيد دلوقتي

حازم:علطول كده

زينه:اه ياللى ربنا بعثك ليه من السما دينك
دى هيفضل فى رقابتى لآخر العمر

حازم:أنا كل اللى عايزه من ربنا انك تكونى
ليه

زينه:ان شاء الله

من فرحه زينه الشديده سرعان ما نزلت هى
وحازم إلى الصعيد وكان لقاء زينه وفارس
شئ مستحيل بالنسبه لها فسرعان ما
ارتمت بين احضانه

زينه:يا حبيبي يا خويه روحى رجعتلى تانى

فارس:أنا اسف أن كل دى حصلك من غيرى
بس أنا والله ما كنت بسكت كنت علطول
بدور عليكى وكنت واثق من ربنا انى
هشوفك تانى

زينه:الحمد لله ربنا جمعنا تانى اومال فين
بابا ونادر

فارس:نادر نايم وبابا..

زينه:ماله بابا قلقتنى

فارس:تعيشى أنتى اتوفى الاسبوع اللى فات
ادعيله بالرحمه ربنا رحمه من اللى كان فيه
زينه بانهيبار:أنا السبب كان نفسى اشوفه
تانى واقوله انا اسفه

فارس:اهدى يا حبيبتى وحدى الله دى عمره
زينه:ونعمه بالله

فارس:میں حضرتك اسف زينه كانت
وحشانی اوووووی واخذتی

حازم:أنا بشمهندس حازم اللي جبتلك زينه
لحد هنا وبدأ يقص عليه قصته مع زينه
وكنت جای افتحك في موضوع بس الظاهر
مش وقته

فارس:خير يا بشمهندس

حازم:أنا عايز أخطب الانسه زينه اختك

فارس:بص يا بشمهندس بعد كل اللي
عملته مع أختي أنا مش هلاقى راجل لاختي
زيك بس أنت عارف الظروف اللي احنا فيها
موت بابا وشوفت زينه متأثره ازاي وفي
حاجه انت نسيها زينه لسه على ذمه ادهم
بس دي سهله عشان هو في السجن
فتتطلب الطلاق مش هيبقى فيها مشكله

ان شاء الله وانا الفتره دى بصفى كل شغلنا
واملاكننا هنا فى الصعيد عشان اخذ زينه ونادر
ونمشى من هنا أنا تعبت من الصعيد
اوووى كفايه اللى حصل لينا فيها
حازم:وأنا هكون جمبك فى كل دى

فارس:ربنا يخليك يا رب

بعد ما قامت زينه برفع دعوه للطلاق
وبالفعل تخلصت من الحيوان الذى يدعى
ادهم وقام فارس بتصفيه جميع املاكهم فى
الصعيد ذهبوا إلى القاهره واشترى فارس
لهم بيت وذهبوا إلى بيت ساميه لاقامه حفل
زفاف حازم وزينه وكان حفل بسيط نظرا
لموت والدها ولكنها كانت فى فرحه شديده
واخيرا وجدت الراجل الذى يحميها وايضا لان
حازم وعدها أن تكمل دراستها بعد الزفاف

حازم:يااااااه واخيرا بقيت ليه

زينه بكسوف: بحبك

حازم:اول مره تقوليها ربنا يقدرني واسعدك

يا حبيبتى

زينه:أنا مش عايزه حاجه من الدنيا غير انك

تفضل جمبى

حازم:هو فى حد يقدر يعيش من غير روحه

وأنتى روحى يا حبيبتى عمرى ما حاجه

هتفرقنى عنك غير الموت

زينه:بلاش السيره الوحشه دى ياالله نقوم

عشان نصلى وندعى ربنا ميبعدناش عن

بعض

حازم:يالاه يا حبيبتى

ومرت السنين على زواج حازم وزينه وكان
حازم بالنسبه لها تعويض عن كل ما
تعرضت له من ظلم في حياتها فكان لها
السند والاء والاخ والاب وساعدها حتى
اكملت دراستها وانجبت منه بنت تدعى
اسيا وولد يدعى اسر وكان تبذل قصارى
جهدا لتسعد اسرتها الصغيره فكانت تجد
الدفء والحنان في اسرتها التي حرمت منها
منذ طفولتها

اسيا:زوزو حبيبتى عامله اى

زينه:الحمد لله يا سيله اى اخبار روايتك

اسيا: نزلتها وعجبت الناس اوووى مكنتش

متصوره كده اصلا

زينه:بالتوفيق يا حبيبتى مستنين التانيه

اسيا:عارفه التانيه هتكون عن مين

زینه:مین

اسیا:قصه حیاتک انت یا قمر

زینه:یاااه دی هتبقی کئیبه اوووووی

اسیا:لیه بس یا حبیبیتی طب احکی یا شهر

زاد آنتی عمرک ما حکیتلی عن حیاتک قبل

بابا

زینه:هتستحملی

اسیا:قلبی حدید یا زوزو ارغی

زینه:بدأت زینه تقص قصتها علی اسیا

اسیا بیکاء شدید:طب ولیه کده

زینه:عارفه لیه کده یا حبیبیتی عشان بنت

مصریه صعیدیه محکوم علیه اعیش علی

وصیه واحد میت محکوم علیه اتجوز واحد

محبوش محکوم علیه اعیش میته

مينفعش اقول راى مينفعش اخرج عشان
اتعلم

عشان انا بالنسبه لهم عار والمشكله مش فى
الصعيد بس المشكله مشكله مجتمع
مجتمع لو فتح بوقه يتقتل برصاص الغدر
زى ما حصل مع امينه هم بيعملوا معانا زى
الكفار بالظبط على فكره واد البنات لسه
موجود بس المختلف عن زمان أن البنت
بعد ما تتدفن كانت بتموت لكن احنا بندفن
بالحيا بس بيفضل فينا روح الحكايه مش
حكايه امك والمشكله مش مشكله بنت
صعيديه الحكايه حكايه مجتمع عقيم

تم بحمد الله